Vlaams Parlement

vergadering **C252 – LEE33**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

van 25 juni 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de realisatie van meer bos
- 1794 (2012-2013)
Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stand van zaken met betrekking tot de aanpak van de ruimtelijk bedreigde bossen
- 1827 (2012-2013) 3

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de kwaliteit van de binnenhuisleiding voor drinkwater
- 1886 (2012-2013) 10

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de vermindering van de CO_2-uitstoot en de beloning van groene gewesten
- 1926 (2012-2013) 12

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie en het vervolg van de projecten groen speelweefsel en lokaal speelgroen
- 1929 (2012-2013) 13

Vraag om uitleg van de heer Marius Meremans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, en tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de oproep van de burgemeesters langs de Dender en Marke om dringend werk te maken van een oplossing voor de overstromingsproblemen
- 1935 (2012-2013) 15

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over Uplace en het brownfieldconvenant
- 1971 (2012-2013) 23

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de realisatie van meer bos
- 1794 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stand van zaken met betrekking tot de aanpak van de ruimtelijk bedreigde bossen
- 1827 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, zestien jaar na het lanceren van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) is slechts 40 procent van de beloofde extra natuurgebieden en 22 procent van de beloofde extra bosgebieden gerealiseerd. Dat blijkt uit de voortgangsrapportage van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van 15 mei 2013.

Het RSV is sinds 1997 van kracht als kader voor het ruimtelijk beleid en bevat een visie over hoe Vlaanderen met zijn schaarse ruimte moet omgaan om een zo groot mogelijke ruimtelijke kwaliteit te krijgen. Wat het gedeelte ‘meer groen’ betreft, is dit duidelijk niet gelukt, ondanks de wens van de Vlaming voor meer toegankelijk bos en natuur in de directe nabijheid.

Ook uit de Bosbarometer 2012 blijkt de realisatie van de bosbeleidsdoelstellingen mijlenver van de genomen engagementen verwijderd. Al zestien jaar belooft het RSV 10.000 hectare extra bos. Ook het Vlaams regeerakkoord, Vlaanderen in Actie en Pact 2020 gaan uitdrukkelijk dit engagement aan. Vlaanderen slaagt er echter niet in om meer bos en groen te creëren. Daarmee gaan we regelrecht in tegen de Europese trend. Er zou de voorbije twintig jaar meer dan 2 miljoen hectare Europees bos bijgekomen zijn. Landen met een vergelijkbare bosoppervlakte zoals Nederland slagen er wel in om beduidende vooruitgang te boeken.

Minister, wat is de stad van zaken van de realisatie van de afgebakende bosuitbreidingsgebieden? Wat is de stand van zaken van het door u aangekondigde plan van aanpak zonevreemde bossen?

Hebt u overlegd met de bevoegde minister van Ruimtelijke Ordening over de planologische bosuitbreiding? Klopt het dat het nieuwe RSV geen bindende kwantitatieve bosdoelstellingen meer bosdoelstellingen meer zou bevatten?

Hoe verklaart u dat maar liefst een derde van alle vergunde ontbossingen in 2011 werd bereikt via een ministeriële ontheffing, en dat 92 procent van de aanvragen tot ontbossing via deze uitzonderingsmaatregel door u werd goedgekeurd? Hoe verklaart u dat boscompensatie ver achterloopt op ontbossing?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, op woensdag 11 mei 2011, intussen meer dan twee jaar geleden, hebt u een persmededeling verspreid onder de titel ‘Minister Schauvliege heeft plan klaar voor aanpak zonevreemde bossen’. U deed dat naar aanleiding van het Internationaal Jaar van het Bos en u deed dat op een beleidssymposium Bos voor Iedereen, een organisatie van ARGUS, BOS+ en Natuurpunt. Ik citeer een stukje uit dat plan van aanpak zonevreemde bossen: “Minister Schauvliege heeft ook een ontwerpplan klaar voor de problematiek van de zonevreemde bossen, bossen die buiten de groene bestemmingen op de gewestplannen of de ruimtelijke uitvoeringsplannen liggen. De minister legt in haar plan van aanpak de focus op bossen die ecologisch zeer waardevol zijn maar ook ruimtelijk bedreigd zijn. Niet alle zonevreemde bossen zijn dat. Via het plan van aanpak wordt een projectgerichte werking rond een aantal concrete cases opgezet. De ervaring met deze cases moet de nodige input leveren voor een algemeen beleidskader voor de zonevreemde bossen. Volgens een raming zouden in Vlaanderen 43.000 hectare zonevreemde bossen zijn, met die belangrijke kanttekening dat het niet allemaal om ecologisch waardevol en ruimtelijk bedreigd bos gaat.

Minister Schauvliege gaat haar plan van aanpak de komende weken verder bespreken met de bossector."

Dit is intussen twee jaar geleden, en ik hoor van alle kanten geroezemoes over de aanpak van de ruimtelijk bedreigde bossen, maar ik zie, in tegenstelling tot de beloften die u daarover hebt gemaakt, geen resultaat.

Wat is de stand van zaken over de opmaak van dit plan van aanpak? Wanneer kunt u daarmee landen? Hoe en met wie wordt er nu nog overleg gepleegd? Wat is de timing en wanneer kan dit proces afgerond worden?

Plant u nog bijkomende wettelijke initiatieven om het plan in uitvoering te brengen? Hebt u al een idee van de eventuele financiële implicaties van het plan?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Bos dat bestemd is als bos, is daarom nog geen gerealiseerd bos. Het moet ook nog als bos worden ingevuld. Minister, hoe zit het met de effectieve realisatie op het terrein van de bossen? We hebben in het verleden al discussies gehad over de manier waarop dit kan worden aangepakt en versneld. Daarnaast zijn er de ontbossingen, waar ook de heer Peeters naar verwijst en waar de uitzondering blijkbaar een beetje de regel is geworden. Er is ook nog een discrepantie. Als je enerzijds bos creëert en anderzijds bos laat verdwijnen waar het zelfs nog niet eens is ingekleurd als bos, hoe is het dan met de balans? Hebt u een overzicht?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Peeters, zoals we beloofd hebben, hebben we er ook aan gewerkt. Ik zal u een heel goed overzicht geven van al het werk dat op het terrein is verricht, en dat is heel wat. De eerste conclusies zijn zeker te trekken. Op het terrein zal dit ook effect hebben.

Er wordt naar cijfers en de stand van zaken gevraagd. We stellen vast dat het niet evident is om alle bebossingsinitiatieven die genomen worden door particulieren en diverse overheden – Vlaamse overheid, gemeenten, provincies – in kaart te brengen. Er bestaat geen overzicht omdat niet alles via onze inbreng gebeurt en niet alles vergund wordt via een subsidie van de Vlaamse overheid. Dit is de reden waarom ik het initiatief nam om de Boswijzer uit te werken, zodat de evolutie van het bosareaal in Vlaanderen gemonitord kan worden via een repetitieve, objectieve manier. Er zijn luchtkaarten gemaakt die twee jaar geleden zijn voorgesteld. Het is de bedoeling om om de twee jaar een stand van zaken te maken met dezelfde methodiek zodat er voor eens en voor altijd objectieve gegevens zijn die ook juist en correct zijn, want er wordt van alles beweerd. Er worden persberichten door allerlei organisaties verspreid waar heel veel foute informatie in staat.

Wat is het tot nu toe afgelegde traject? Alle zonevreemde bossen zijn opgelijst in drie categorieën, op basis van een multicriteria-analyse (MCA). Tevens ligt een piste op tafel met drie te volgen sporen. Spoor 1 gaat over een proactieve inzet op bosbehoud van de meest waardevolle locaties. Spoor 2 is de optimalisatie van het instrumentarium. Spoor 3 is het aanreiken van een duidelijk toepassingskader bij het relevante beleidsniveau – bijvoorbeeld gemeente of provincie – in de vorm van een te doorlopen beslissingsboom.

Volgende concrete stappen werden gezet sedert april 2012. De resultaten van de verschillende multicriteria-analyses werden per provincie aan de reële situatie getoetst. Op basis van deze toetsing werd er geopteerd voor de MCA waarbij de criteria oppervlakte, biologische waardering, ouderdom van het bos en ligging ten opzichte van de gewenste natuur- en bosstructuur werden gehanteerd. De eindscores werden in drie klassen onderverdeeld.

De klasse van de meest waardevolle zonevreemde bossen wordt als basis genomen om te komen tot een aparte kaartlaag met topbossen waarvoor een proactieve aanpak het meest aangewezen is – dat is spoor 1. Deze kaartlaag met topbossen wordt momenteel uitgezuiverd,

zodat bossen waar, ondanks de zonevreemdheid, geen bedreiging bekend is en waarvoor goede garanties zijn voor behoud en verantwoord beheer, niet worden meegenomen en dus ook niet in kaart worden gebracht. Ik heb altijd al gezegd dat we op die manier zouden werken. Dit gebeurt op basis van gebieds- en dossierkennis van de provinciale diensten van het Agentschap voor Natuur en Bos. Verder gebeurt ook een toets met het ontwikkeld beleid inzake instandhoudingsdoelstellingen. Naar verwachting zal de toplaag ecologische waardevolle zonevreemde bossen na de zomer bekend zijn.

Het werk rond spoor 2 en 3 steunde op vijf representatieve cases die aan een analyse werden onderworpen. Dit gebeurde op drie opeenvolgende workshops. De cases waren telkens een zonevreemd boscomplex gelegen in respectievelijk een agrarische bestemming, een woonparkbestemming, een recreatieve bestemming en een ambachtelijke zone. Per case werd een SWOT-analyse (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats) gedaan en daaruit werden strategische vragen en antwoorden geformuleerd. Zo konden acties worden afgeleid die werden verwerkt in de beslissingsboom.

Het volledige traject werd en wordt doorlopen samen met het middenveld en de betrokken administraties. Het gaat over Ruimte Vlaanderen, de Vereniging van de Vlaamse Provincies, de Boerenbond, Landelijk Vlaanderen, BOS+, het Algemeen Boerensyndicaat, het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB), Natuurpunt, het Agentschap Ondernemen, de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling en vertegenwoordigers van de permanente werkcommissie ‘Bos’ binnen de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

Op dit moment zijn de provinciale diensten van het ANB bezig met de verfijning via controle op het terrein. Na de zomer zal deze controle klaar zijn en kennen we dus exact het areaal ecologisch waardevolle en kwetsbare bossen die een proactieve bescherming nodig hebben. Wat nog verder dient te worden uitgediept, is het concrete implementatietraject, enerzijds naar de uitwerking van dit proactieve spoor op Vlaams niveau en anderzijds voor de beleidsimplementatie van de provincies en de gemeenten. Dit laatste focust vooral op communicatie en inbedding in de werking van de lokale besturen.

Er zullen tevens in het kader van de uitwerking van spoor 2 tegen begin september verschillende voorstellen geformuleerd worden voor optimalisatie van het bestaand juridisch instrumentarium. Deze voorstellen moeten leiden tot een bescherming van de zonevreemde bossen, inzonderheid de ecologisch waardevolle, kwetsbare zonevreemde bossen. Wat de financiële impact zal zijn van dit plan van aanpak, kan pas geraamd worden wanneer er een exact zicht is op deze ecologische toplaag en na de concrete keuze van het in te zetten instrumentarium.

Voor de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, en meer bepaald over de afbakening van het buitengebied waaronder de bosuitbreidingen vallen, is er geregeld een beleidsdomeinoverschrijdend overleg. De opvolger van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is het ‘Beleidsplan Ruimte’, een proces dat nog loopt en in ontwikkeling is. Voor een concrete stand van zaken verwijs ik naar collega Muyters, bevoegd voor de ruimtelijke ordening.

Ik wil met klem zeggen dat de bewering dat een derde van alle vergunde ontbossingen in 2011 zouden zijn verkregen via een ministeriële ontheffing, niet correct is. De oppervlakte waarvoor een ontheffing werd verleend, is niet noodzakelijk dezelfde als die waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend. Het is enkel de effectieve te ontbossen oppervlakte zoals die ook in de stedenbouwkundige vergunning staat die ook effectief uitvoerbaar is. De oppervlakte die wordt vermeld in het besluit tot de ontheffing moet als een maximum worden beschouwd, maar wordt op het terrein niet uitgevoerd. In realiteit is de effectief vergunde ontbossing die wordt uitgevoerd meestal kleiner dan degene die in de ontheffing staat. Dit is te verklaren doordat de aanvragers na de concrete berekening van de boscompensatie hun plannen vaak aanpassen naar een kleinere te ontbossen oppervlakte. Daarnaast is het ook mogelijk dat de vergunningverlener – de gemeentebesturen of het

departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) – de te ontbossen oppervlakte in de vergunning beperkt.

U stelt dat 92 procent van de aanvragen tot ontbossing via een uitzonderingsmaatregel zijn goedgekeurd. Ook dat is niet correct. In een passage uit de Bosbarometer 2012 staat: “92 procent van de aanvragen tot ontbossing via deze ‘uitzonderingsmaatregel’ worden door de minister goedgekeurd.” Het gaat hier duidelijk niet over 92 procent van de ontbossingen, maar 92 procent van de aanvragen tot ontheffing. Waar dit cijfer uit de Bosbarometer vandaan komt, is mij onbekend, maar ik kan u correcte cijfers meedelen. Voor 2011 zijn 75 van de 90 aanvragen tot ontheffing – 83 procent – toegestaan, samen 75 hectare ontbossing. Voor 2012 zijn er dan weer 78 van de 101 aanvragen – 78 procent – toegestaan, samen 38 hectare. De cijfers verschillen dus ook van jaar tot jaar.

Wat de zogenaamde ‘uitzonderingsmaatregel’ betreft, staat in de regelgeving, met name het Bosdecreet, dat er op individueel en gemotiveerd verzoek een ontheffing kan worden verleend van het ontbossingsverbod. In de praktijk gaat het om dossiers met een gemiddelde te ontbossen oppervlakte van 0,91 hectare. Dat gemiddelde werd berekend voor de dossiers van de voorbije tien jaar. De grootste aantallen dossiers, meestal met een kleine gemiddelde oppervlakte, gaan over het bouwen van weekendverblijven in een zone voor verblijfsrecreatie, aanvragen van landbouwers voor uitbreiding van hun bedrijf, aanvragen van verenigingen en instellingen voor inrichting van sportterreinen en gebouwen in de sociale sector. Een heel klein aantal, maar met de grootste oppervlaktes, betreft aanvragen in ontginningsgebied voor ontginning, gevolgd door herinrichting en bebossing van het gebied of natuurontwikkeling in militair gebied en groengebied. Het is u vast bekend dat er in groengebied heel veel bos wordt gekapt om heide te herstellen.

Bij elk dossier maakt het Agentschap voor Natuur en Bos een afweging van de impact van de ontbossing op de ecologische, landschappelijke en recreatieve waarde van het overblijvend bos tegenover de motivering van de aanvrager voor de ontbossing. Een ontheffing wordt slechts verleend als het doel van de ontbossing niet indruist tegen de geldende ruimtelijke bestemming en de bestemmingsvoorschriften. Bij verleende ontheffing wordt de impact vaak verzacht door het opleggen van randvoorwaarden zoals het behoud van een buffer, beheer van het overblijvend bos of compensatie in natura.

Boscompensatie loopt inderdaad achter op ontbossing. Dat is echter te verklaren. Voor het uitvoeren van compenserende bebossing worden door het Agentschap voor Natuur en Bos met middelen uit het bossencompensatiefonds gronden aangekocht en vervolgens beplant. Aankopen door de overheid zijn gebonden aan strikte procedures en moeten passen in het vastgestelde beleid. Zoals we allemaal weten, zijn gronden die qua ligging en qua prijs geschikt zijn, schaars. Ik heb die informatie ook al gegeven in mijn antwoord op de schriftelijke vraag van de heer Peeters. Als ze zijn aangekocht, moeten deze gronden nog gebruiksvrij worden gemaakt en ook beplant.

Reeds drie jaar na elkaar wordt een deel van de middelen van het bossencompensatiefonds ter beschikking gesteld voor subsidies aan gemeenten of provincies die gronden wensen aan te kopen. We hebben daar de voorbije jaren echt op ingezet. De voorwaarde is dat deze gronden binnen de zes jaar na de toekenning van de subsidie effectief bebost moeten zijn. Er lopen initiatieven om dit ook open te stellen naar private rechtspersonen. Bij compenserende bebossing in natura door de ontbosser zelf of via een overeenkomst met een derde, is de termijn waarbinnen er bebost moet worden twee jaar na de dag dat de vergunning mag worden gebruikt. Ook daar is er dus een strikte termijn vastgelegd.

Mevrouw Eerlingen, ik heb verwezen naar de Boswijzer. Dan zullen we exact kunnen aantonen wat er op het terrein is gebeurd aan ontbossing en bebossing. Dan zullen we de stand van zaken kennen. Het is de enige objectieve en juiste analyse. Daarom hebben we er tijd en werk ingestoken om het goed uit te werken, zodat we om de twee jaar perfect in kaart kunnen brengen wat er gebeurt.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Ik kijk uit naar de volgende Boswijzer eind dit jaar. Dan zullen we effectief kunnen vaststellen of we ontbost zijn of toch wat bos hebben kunnen creëren. Ik ben dus zeer benieuwd naar de volgende Boswijzer.

U hebt de zaken opgesomd waaraan u werkt in verband met het oplijsten van de zonevreemde bossen, zoals de onderverdeling in categorieën. U hebt een aantal deadlines genoemd, zoals na de zomer, begin september, enzovoort.

In de Bosbarometer las ik dat er eindelijk eens concrete beslissingen moeten worden genomen. Ik ben het daarmee eens. Eind 2012 waren er nog steeds geen beslissingen. Nu zijn we nog eens een half jaar later en is de situatie ongewijzigd. Ik kijk uit naar uw beslissingen in september. Ik roep u uiteraard op om, zoals in het regeerakkoord staat, eindelijk naar een ambitieus bosbeleid te gaan.

U bevestigt dat nog heel wat ontbossingen moeten worden gecompenseerd. Ik zou het cijfer van de Bosbarometer 2013 eens willen benadrukken. Ik schrok toen ik het las. De cijfers verwijzen naar eind 2011. Toen moest er meer dan 1300 hectare van de ontbossingen van de voorbije jaren nog worden gecompenseerd. Meer dan 1300 hectare! Dat staat bovenaan op pagina 3 van de Bosbarometer. De huidige cijfers ken ik niet. Dat betekent toch dat er een tandje moet worden bijgestoken.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik wil even inzoomen op uw nieuwe Boswijzer. We hadden een methodiek die jarenlang meeging, tot 2010. We gingen ervan uit dat Vlaanderen 145.000 hectare bos had. Nu is er met een nieuw vliegtuig over gevlogen en gemeten en er is 25.000 hectare bijgekomen. Nu zitten we op 170.000 hectare.

Het is moeilijk om over cijfers te discussiëren zonder de methodiek te kennen. Ik zou in september, als we uw nieuwe wettelijke initiatieven hier bespreken, graag een toelichting krijgen bij de methodiek van de Boswijzer. Ik kan me voorstellen dat de woonparken en villaparken inbegrepen zijn. Ik kan me voorstellen dat de beboste bermen langs de autostrades inbegrepen zijn. Ik kan me voorstellen dat er jonge houtopslag door spontane verjonging is inbegrepen, die morgen bij wijze van spreken is omgeploegd en geen enkel beschermd statuut heeft. Ik wil dus eigenlijk checken hoe uw nieuwe Boswijzer zich verhoudt tot de vroegere methodiek, die gebaseerd was op cijfers van het ANB en op administratieve cijfers. Daarover wil ik hier in deze commissie een toelichting krijgen. Ik zou dat instrument en de correcte cijfers willen kunnen vergelijken.

Mijn laatste vraag over de financiële implicaties hebt u niet beantwoord, minister. U laat aanvoelen dat er een nieuw wettelijk instrument komt na een jaar, maar de financiële implicaties kennen we niet. Hebt u daar al zicht op?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik wil doorgaan op de ministeriële ontheffing voor bosontginning. U hebt de cijfers van 2011 en 2012 meegedeeld. Ik heb hierover begin dit jaar een schriftelijke vraag gesteld. Het verontrust me dat voor 2011 78 hectare ministeriële ontbossing is goedgekeurd. 59 hectare daarvan was voor de provincie Antwerpen. Dat zijn 118 voetbalvelden, om het in die termen uit te drukken; voetbal is hier toch zo populair. Kunt u dat uitleggen, minister? Over welke soorten ontheffingen gaat dat? In de andere provincies ligt dat veel lager: Vlaams-Brabant 5 hectare, Oost-Vlaanderen 4 hectare, Limburg 3 hectare en West-Vlaanderen 2 hectare. Gaat het om de regularisatie van weekendverblijven? Dan is 59 hectare voor Antwerpen een hoog getal. Wat moest er net ontgonnen worden in de provincie Antwerpen om aan die 59 hectare te komen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het lijkt me een goed idee om de Boswijzer hier te bespreken. Mijnheer Peeters, er is niet zomaar eens over gevlogen met een vliegtuig. De cijfers zijn echt wetenschappelijk onderbouwd. Er is enorm veel werk in gekropen. Dat gebeurde in samenwerking met het geografisch informatiesysteem (GIS). De wijzer is door iedereen raadpleegbaar op internet. Verschillende kaarten en lagen zijn op elkaar aangebracht. Het gaat echt om bossen, met de duidelijke definitie 'bos'. Dat is perfect omschreven. Het gaat niet om geïsoleerde bomen. Dat zit goed ineen en is getoetst aan de situatie op het terrein. Men heeft de hoogte van de bomen gecontroleerd; er is nagegaan of er van een bos sprake kan zijn. Het is een objectief instrument. Wat jaarlijks wordt uitgebracht door BOS+, bevat altijd veel fouten. Dat is jammer. Ik vind het goed om de mensen die de wijzer hebben samengesteld, uit te nodigen.

Het klopt, mijnheer Peeters: de bescherming van de meest waardevolle bossen die zonevreemd zijn, zal geld kosten. We kunnen voor die bossen bijvoorbeeld geen ontheffing meer verlenen, maar dan zijn veel van die bestemmingen bouwrijp. Ze vallen in een woonzone of onder industrieterrein. Dan moeten we tegen die eigenaar, bouwheer of industrie zeggen dat ze daar niet mogen bouwen. Stel dat een groot bedrijf, mevrouw De Vroe, wil investeren in Vlaanderen, daar is Open Vld toch ook mee bezig. Stel dat er een bos op dat terrein ligt en wij weigeren de ontheffing. Ze moeten maar ergens anders gaan investeren. Dat zijn de consequenties. Daarom zijn we omzichtig te werk gegaan. We zullen schadeclaims krijgen. Daarom onderzoeken we momenteel alles tot in de puntjes. We moeten ons goed bewust zijn van de consequenties.

Mevrouw Van den Eynde, u vraagt details over de ontheffingen. In provincies waar veel bossen zijn, kunnen er meer ontheffingen worden gegeven. Vandaar ook het verschil tussen de provincies. Ik zal nagaan of we een overzicht kunnen geven van concrete dossiers.

Mevrouw De Vroe, u hebt gewezen op het cijfer dat BOS+ heeft gegeven over het compenseren van ontbossingen die nog moeten worden gerealiseerd. U hebt ook naar het aantal verwezen. Ik vraag u: op welke terreinen zou u dat willen realiseren? In welke bestemmingen? Dat is natuurlijk gemakkelijk. We zitten met onze natuurbestemmingen waarbij we aan instandhoudings- en andere Europese doelstellingen moeten voldoen, waar we zelf moeten overgaan tot ontbossing en massaal bossen moeten kappen om heide en natte vegetatie te laten ontstaan.

Aan de andere kant hebben we onze woonbestemmingen. Misschien wilt u daar al die bossen compenseren op korte termijn, of op industrieterreinen? Als u zegt dat het snel moet gaan, hoor ik graag op welke terreinen en bestemmingen u al die bossen binnen een of twee jaar zou willen realiseren.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Als ik minister zou zijn, zou ik daar een prioriteit van maken. Ik vind dat heel belangrijk. Ik heb het gevoel – vandaar dat ik daar geregeld op terugkom – dat u daar geen prioriteit van maakt. Het is nogal kort door de bocht dat u aan mij vraagt hoe ik het zou doen. Als ik minister was, zou ik wel weten hoe ik het zou moeten doen.

De collega's van de oppositie hebben wellicht dezelfde mening als ik. Het is gemakkelijk om die vraag altijd aan de oppositie te stellen. Als ik in de regering zou zitten, zou ik daarmee bezig zijn. Ik heb echt het gevoel dat dat niet gebeurt. Echt niet. Er wordt ook geen vooruitgang geboekt.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Hoe ik het zou doen? Minister, daar ben ik heel duidelijk in. De ruimtelijk bedreigde bossen bevinden zich in woon- en industriegebied. Daar ligt de prioriteit en daar moet u het beleid op toespitsen. Daarom hebben we een voorstel van decreet

ingediend. Het zou leuk zijn om, als we de boswijzer bespreken, dat voorstel van decreet tegelijk op de agenda te plaatsen. Dan hebben we een geheel om over te spreken met mogelijk enkele externe deskundigen.

Minister, dat is de prioriteit. Als u zegt dat u geen initiatieven zult nemen voor bossen die niet ruimtelijk bedreigd zijn – zo ken ik er ook gelukkig nog – dan hebt u gelijk. Maar mijn vraag naar financiële implicaties had daar net mee te maken. Wanneer we een bos gaan beschermen in woon- en industriegebied, dan betekent dat een schadeclaim. Dat is daar inherent aan. Maar als die bossen waardevol zijn en gescreend op hun intrinsieke waarde, dan is dat het beleid dat u moet voeren en dan moet daar een ontbossingsverbod komen. Tout court.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Mijnheer Peeters, dat is een heel duidelijk antwoord op de vraag van de minister en dat had ik ook verwacht. Maar mevrouw De Vroe, u hebt mijn nieuwsgierigheid toch gewekt door rond die vraag heen te dansen. Als je bossen bij gaat creëren, is dat wel de pertinente vraag. Een partijgenoot van u is er ooit in geslaagd Vlaanderen 8000 hectare groter te maken. Ik neem aan dat dat nooit meer zal lukken. Dat was een mooie truc, maar dat zal geen tweede keer lukken. Dus dat is inderdaad de vraag: waar ga je die bossen aanplanten? Antwoord daar eens op.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik wil dat heel graag doen. Ik wil heel graag in overleg gaan met de minister en daar actief aan deelnemen.

De voorzitter: Collega's, dat debat hebben we eigenlijk al gehad bij de voortgangsrapportage Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het onderdeel over de afbakening gewenste natuurlijke en agrarische structuur (AGNAS). Het is in het kader van die oefening dat die bijkomende hectares moeten worden gevonden. Dat debat hebben we gehad, en het is opnieuw aangekondigd in het najaar, waar we een voortgangsrapportage hebben gevraagd aan minister Muyters en de afdeling Ruimtelijke Planning. Voer het debat waar het moet worden gevoerd.

Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw De Vroe, ik heb daar een absolute prioriteit van gemaakt. Waaruit blijkt dat? We wenden eindelijk het Boscompensatiefonds op het terrein aan voor bebossing. Ik heb ervoor gezorgd dat dat mogelijk is. De aankoopbudgetten van het Agentschap voor Natuur en Bos hebben we prioritair ingezet voor bossen. Ik verwijs naar de stadsrandbossen en andere initiatieven. Vroeger werd dat ruimer gebruikt, niet alleen voor bossen. Nu hebben we dat echt georiënteerd naar bossen. Zeggen dat er geen prioriteit zou zijn, klopt absoluut niet. De praktijk toont dat aan. Het is gewoon niet vanzelfsprekend om die bestemmingen te vinden.

Mijnheer Peeters, ik wil u tot een beetje realisme brengen. De eerste schatting die we hebben en die op het terrein wordt afgetoetst, is dat de meest kwetsbare, zonevreemde, ecologisch zeer waardevolle bossen in totaal 10.000 hectare omvatten. Als we rekenen aan de gangbare prijs van 50.000 euro per hectare, komen we op 500 miljoen euro schadevergoedingen die we zouden moeten uitbetalen. U begrijpt dat het in deze situatie niet evident is om dat bedrag op korte termijn uit te keren en dat probleem in een-twee-drie op te lossen. We moeten hier omzichtig mee omspringen en nagaan hoe we dat juridisch gaan aanpakken.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: We moeten de discussie nu niet ten gronde voeren. Minister, u rekent verkeerd. Wat u zegt, is het worstcasescenario, als alle gronden morgen bouwrijp zouden moeten zijn, maar zo werkt de planschadeberekening niet. Planschade is volgens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dikwijls beperkt tot de eerste 50 meter. Als we die oefening zouden maken, dan hebben we veel minder geld nodig om tot effectieve compensatie en behoud van de waardevolle bossen over te gaan.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de kwaliteit van de binnenhuisleiding voor drinkwater
- 1886 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, eind mei werden de inwoners van Sint-Martens-Latem getroffen door gecontamineerd leidingwater. Het drinkwater bleek ondrinkbaar door een bacteriële besmetting. Vermoed wordt dat verontreinigd grondwater of regenwater het leidingwater heeft besmet. Het gemeentelijk rampenplan werd afgekondigd, en 1300 gezinnen van 63 straten moesten zich meer dan 10 dagen noodgedwongen behelpen met flessenwater.

De drinkwatermaatschappij Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (TMVW) ging met man en macht aan het werk om de verontreinigingsbron op te sporen door alle binneninstallaties in het getroffen gebied te controleren, in de hoop op die manier de schuldige en daarmee ook de verontreinigingsbron te vinden. Gedacht wordt aan een burger die zijn regenwaterinstallatie aan de waterleiding koppelde. Minister, over de gevaren hiervan werd al in deze commissie een discussie gevoerd, maar uw antwoord op deze problematiek vond ik te vrijblijvend.

De TMVW heeft bij het onderzoek naar de mogelijke verontreinigingsbron in Sint-Martens-Latem ook kunnen vaststellen dat de binnenhuisleidingen in veel gevallen niet aan de technische voorschriften voldoen en bijgevolg niet kwaliteitsvol zijn. De binneninstallatie van de waterleiding is een erg belangrijk onderdeel in de watertoevoer. Bij een verkeerde keuze van materialen, een verkeerde installatie van apparaten of een slecht onderhoud kunnen problemen optreden. De kwaliteit van het water dat wordt verbruikt in het gebouw kan bijgevolg in het gedrang komen, maar er kunnen ook problemen met de veiligheid of lekken optreden.

Om de kwaliteit van de binnenhuisleiding te waarborgen, werd een verplichte keuring opgelegd door middel van het waterverkoopreglement, maar blijkbaar wordt ook deze wetgeving omzeild. Daardoor zijn zeer veel binnenhuisinstallaties niet kwaliteitsvol, met alle mogelijke risico's van dien.

Minister, hebt u kennis van de omvang van de problematiek van de niet-kwalitatieve binnenhuisleidingen in Vlaanderen? Ik verwijs hier ook naar het dossier van de loden binnenhuiswaterleidingen. Hebt u ook op die problematiek een zicht? Wat is de omvang van die problematiek? Gelet op het feit dat slechts bij verbouwingen of nieuwbouw een keuring wordt opgelegd, zijn er nog een groot aantal woningen waar de binnenhuisleiding niet aan de kwaliteitseisen voldoet. Hoe zult u het aantal niet-kwalitatieve binnenhuisleidingen van bestaande woningen in Vlaanderen aanpakken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Van den Eynde, we hebben hier al meerdere keren gezegd dat de binneninstallatie van de klant een erg belangrijk onderdeel is in de zorgketen van bron tot kraan. De drinkwatermaatschappijen maar ook de overheid moeten dit bewaken. De klant draagt uiteraard de eindverantwoordelijkheid. Hij is ook verantwoordelijk voor de aanleg, het onderhoud en het correcte gebruik van zijn binneninstallatie. Er kunnen gebreken zijn, en daardoor kan de kwaliteit van het water verminderen.

De problemen die kunnen optreden, zijn: wanverbindingen met ander water – grondwater, hemelwater –, problemen met materialen – bijvoorbeeld uitloging van metalen op corrosie –,

slecht aangesloten of slecht onderhouden waterbehandelingstoestellen. Er is geen volledig beeld beschikbaar van de omvang van de problematiek van de niet-kwalitatieve binneninstallaties.

We volgen dit op met een meersporenaanpak. Er is eerst en vooral sensibilisatie en informatie over het belang van een goed werkende binneninstallatie. Er is ook gerichte controle en er worden handhavingsinstrumenten ingezet.

De drinkwatermaatschappijen volgen de controle van het water at random op bij de klanten thuis. Zo worden op jaarbasis zo'n tienduizend controles uitgevoerd. Worden er problemen vastgesteld, dan heeft de drinkwatermaatschappij de plicht de oorzaak van het probleem te onderzoeken. Hierbij wordt in de praktijk meestal een inspectie van de binneninstallatie uitgevoerd en krijgt de klant het advies de nodige maatregelen te nemen. De drinkwatermaatschappijen hebben ook het recht om op eigen initiatief controle en inventarisatietaken uit te voeren. Zij hebben hiervoor het toegangsrecht tot de woning of tot het gebouw. Dergelijke controles worden vooral ingezet om de oorzaak van kwaliteitsproblemen in het openbaar netwerk te achterhalen.

Het instrument keuring werd door middel van het algemeen waterverkoopreglement afdwingbaar gemaakt. De keuring is een erg belangrijk preventief instrument. De keuring geeft zowel de klant als de drinkwatermaatschappij een bijkomende garantie. De keuring is verplicht voor de eerste ingebruikname van de binneninstallatie en bij belangrijke wijzigingen. Onder belangrijke wijzigingen moet worden verstaan: grondige verbouwingen waarbij wijzigingen gebeuren aan die installaties. In de toelichtingsbrochure bij het algemeen waterverkoopreglement wordt dat allemaal goed uitgewerkt.

Daarnaast hebben we door middel van de recente wijziging van het Drinkwaterdecreet een betere afsluitreglementering verankerd. De afsluiting is nodig wanneer er een bedreiging is voor de volksgezondheid. Dat gaat nu uit van de noodzaak om te kunnen handelen en handhaven op basis van risico's. Zo zal een klant die een controle of een keuring weigert of die weigert de binneninstallatie te laten aanpassen, kunnen worden afgesloten van het net.

Sensibilisatie en informatie gebeuren door de drinkwatermaatschappijen maar ook door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), die dat heel actief doet. Er is ook de brochure 'Waterwegwijzer bouwen en verbouwen'.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, uit uw antwoord blijkt dat u geen zicht hebt op de omvang van de problematiek in Vlaanderen, net zoals u ook geen zicht hebt op de problematiek van de loden leidingen in de woningen. De verantwoordelijkheid is in grote mate doorgeschoven naar de drinkwatermaatschappijen. Maar in hoeverre wordt dit ook daadwerkelijk uitgevoerd door die drinkwatermaatschappijen? Controleert u of zij daadwerkelijk de controle op het terrein uitvoeren? Dit mag niet vrijblijvend blijven. De incidenten in Sint-Martens-Latem tonen aan dat er effectief werk moet worden gemaakt van meer controle op het drinkwaterleidingnet. Zulke toestanden zijn in Vlaanderen onaanvaardbaar. Als minister moet u er zeker op toezien dat de drinkwatermaatschappijen hun plicht vervullen.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Van den Eynde, de drinkwatermaatschappijen moeten hun verplichtingen nakomen. De VMM houdt daar toezicht op.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de vermindering van de CO_2-uitstoot en de beloning van groene gewesten
- 1926 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, ik heb in de pers gelezen dat het Uitvoeringscomité voor de Institutionele Hervormingen (Comori) een akkoord over het klimaat heeft bereikt. De gewesten die een bijkomende inspanning leveren om de CO_2-uitstoot te verminderen, zullen hiervoor worden beloond. Een bonus-malussysteem zou de gewesten ertoe moeten aanzetten hun doelstelling met betrekking tot de reductie van broeikasgassen te behalen.

Concreet houdt het akkoord in dat het geld dat jaarlijks vanuit de opbrengsten van de CO_2-handel naar België stroomt, zal worden gebruikt om de gewesten aan te sporen de CO_2-uitstoot in hun eigen gewest te verminderen. Er zal een traject worden afgesproken. In dit traject zal worden uitgetekend hoeveel vermindering van CO_2-uitstoot elk gewest jaarlijks moet halen. Dat traject zou minstens voldoende moeten zijn om de internationale doelstellingen te halen. Een gewest dat beter presteert dan het uitgestippelde traject, wordt financieel beloond. Een gewest dat het slechter doet, wordt bestraft en ontvangt minder geld.

Minister, op welke wijze is het Vlaamse Gewest betrokken bij de onderhandelingen en bij de wijze waarop dit akkoord is bereikt? Welke gedetailleerde modaliteiten zijn in verband met dit akkoord afgesproken? Wat is de inhoud van het bonus-malussysteem? Hoe staat u tegenover de beloning van de klimaatinspanningen van het Vlaamse Gewest door de federale overheid? Over hoeveel middelen gaat het? Is er een verdeling afgesproken? Gaat het om een vast of een variabel bedrag? Hoe groot kan de afgesproken beloning of bestraffing zijn?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, op een paar uitzonderingen na zijn de meeste partijen hier bij de onderhandelingen in de Comori betrokken. Ik denk dan ook niet dat er veel kritiek op het uiteindelijke resultaat zal worden geleverd. Volgens mij contrasteert dit akkoord echter met een eerdere claim van de Vlaamse Regering met betrekking tot deze inkomsten.

Enkele maanden geleden heeft minister Muyters duidelijk gesteld dat de Vlaamse overheid volledig recht heeft op de inkomsten van de emissierechten. Dat staat in contrast met wat uiteindelijk in de Comori is beslist. Volgens dit akkoord zal immers minstens een gedeelte op basis van de inspanningen naar de gewesten worden doorgesluisd. Dit betekent dat er ook een federale pot overblijft.

Minister, ik zou graag wat meer vernemen over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de uiteindelijke beslissing.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, ik ben blij dat de heer Sanctorum dit punt zelf al heeft aangehaald. Het is niet de bedoeling dat de Federale Regering beslag legt op deze middelen en naar eigen goeddunken tot een verdeling overgaat. Het is de bedoeling dat deze middelen gewoon naar de gewesten worden doorgesluisd. Ik heb dan ook mijn bedenkingen bij deze handelwijze.

Minister, ik ben benieuwd hoe de Vlaamse Regering hiermee zal omgaan en op welke wijze de Vlaamse Regering hierbij wordt betrokken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik kan eigenlijk een zeer kort antwoord geven. We zijn hier immers niet bij betrokken. Het betreft hier federale onderhandelingen die in

uitvoering van de staatshervorming worden gevoerd. Dit zijn afspraken die binnen de Federale Regering worden gemaakt. Wij zijn hier absoluut niet bij betrokken.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik had gehoopt toch een paar antwoorden te krijgen. Heeft uw kabinet contact met de federale overheid opgenomen om zich wat te informeren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het betreft hier onderhandelingen tussen politieke partijen waar ook de partijvoorzitters bij betrokken zijn. Ik herhaal dat wij hier niet bij betrokken zijn. *(Rumoer)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie en het vervolg van de projecten groen speelweefsel en lokaal speelgroen
- 1929 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Voorzitter, sinds enkele jaren lopen twee zeer interessante projecten, die door het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) worden gesteund, om het avontuurlijk spelen in het groen te bevorderen.

Het concept ‘groen speelweefsel’ is gebaseerd op de vaststelling dat kinderen zich doorheen hun omgeving bewegen en niet enkel in de formele speelruimten spelen. Ze kunnen op elk terrein al spelend aanwezig zijn. Een speelweefsel is een manier om aan een kindvriendelijk woonweefsel te werken. Kinderen kunnen dan als volwaardige burgers gebruik maken van de groene en publieke ruimte.

Als Limburger spreek ik over de situatie in Limburg. Dat lijkt iets typisch te zijn. Het pilootproject voor het groen speelweefsel is in vier Limburgse gemeenten, met name Genk, Riemst, Bilzen en Hechtel-Eksel, ontwikkeld. Er is een interactieve speelweefselkaart ontwikkeld waar nu ook andere gemeenten gebruik van kunnen maken. Het is de bedoeling dat veel lokale partners bij het project kunnen worden betrokken. Het gaat onder meer om gemeentebesturen, scholen, buurten, jeugdraden, milieuraden, enzovoorts.

Een ander project, ‘Speelgroen’, wil jeugdverenigingen ertoe aanzetten de terreinen rond de jeugdlokalen op een participatieve wijze te vergroenen. Zo ontwerpen studenten, bijvoorbeeld, in dit verband speelterreinen. De Vlaamse overheid lanceert elk jaar een projectoproep.

Minister, gezien de respons op de projectoproepen en de studiedag ter afsluiting van het project ‘Groen Speelweefsel’ is er veel interesse bij de lokale besturen en bij mogelijke partners. Om die reden zou ik u graag een drietal vragen over die projecten stellen.

Welke resultaten werden gehaald met het project ‘Groen Speelweefsel’ en het project ‘Speelgroen’? Welke evaluatie maakt u van beide projecten? In welk vervolg wordt voorzien? Welke budgetten zijn nodig om gemeentebesturen en andere actoren te stimuleren? Op wie kunnen geïnteresseerden een beroep doen voor begeleiding en ondersteuning?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het project ‘Speelgroen’ streeft naar een kwalitatieve verbetering van de inrichting van de open ruimte specifiek rond jeugdlokalen en speelterreinen. Men legt de focus op vergroening en functionaliteit. Dat wordt begeleid vanuit

het departement Leefmilieu, Natuur en Energie dat zorgt voor de projectbegeleiding, de beoordeling van de communicatieve en inhoudelijke aspecten, inclusief de contracten die afgesloten worden met de Hogeschool Gent voor de opmaak van de ontwerpen. Bij de beoordeling van de projecten zijn de principes van het harmonisch park- en groenbeheer, de globale visie waarbinnen de projecten passen, de participatie van het project, dus het betrekken van jongeren zelf om het terrein te ontwerpen, het vernieuwende en het voorbeeldstellende karakter criteria op basis waarvan geoordeeld wordt.

Wij subsidiëren de uitvoering van die projecten met een maximum van 10.000 euro per project. Voorwaarden voor toekenning van deze subsidie zijn: het terrein moet toegankelijk zijn voor het publiek; het terrein moet multifunctioneel zijn zodat het voor verschillende leeftijdgroepen en dergelijke kan worden gebruikt; er moet een schriftelijk akkoord van de eigenaar van de grond zijn voor langdurig gebruik ervan.

De eerste oproep in 2010 leverde zeven laureaatprojecten op voor telkens een subsidie van 7000 euro. De tweede oproep in 2011 kende acht laureaatprojecten met een subsidie van 7000 euro per project. De derde editie in 2012 kende vijf projecten met een uitvoeringssubsidie van 10.000 euro per project. Kandidaturen voor de oproep van dit jaar worden tegen het einde van deze maand, dus volgende week verwacht.

Binnen het project ‘Groen Speelweefsel’ werden in opdracht van Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) door de vzw Ambrassade – een samenwerking van de jeugdorganisaties Steunpunt Jeugd, VIP Jeugd en de Vlaamse Jeugdraad, Kind & Samenleving en BOS+ – volgende resultaten bereikt. Er is een literatuurstudie van diverse soorten speelgroen. Er is het ontwikkelen van een visie op groene speelruimte met onder andere zomerspeelzones. Er is een Interactieve Speelweefselkaart (ISK) via www.speleninhetgroen.be. Die is volledig ingevuld voor vier pilootgemeenten. Op die manier kan dat worden opengetrokken. Er is ook een mobiele versie beschikbaar. Er zijn vormingen voor gemeentelijke diensten specifiek voor het speelweefsel. Er zijn speelweefselplannen in vier pilootgemeenten uitgewerkt. Er zijn terreinrealisaties in vier pilootgemeenten.

Al deze resultaten zijn op 24 juni definitief ontsloten via de website www.groenspeelweefsel.be. Naar aanleiding van dit concept is bekeken of en hoe we tegemoet kunnen komen aan de vragen van de jeugd naar ruimere speelmogelijkheden in bossen, inzonderheid in de buurt van jeugd- en kampverblijven.

Het project ‘Speelgroen’ kende jaarlijks een gunstige tussentijdse evaluatie en zal in het najaar 2013 grondig worden geëvalueerd. Op 14 maart was er een studiedag. Dat was een groot succes. We zullen het project proberen voortzetten en de website groenspeelweefsel.be verder ondersteunen.

Voor het project ‘Speelgroen’ zullen we naar aanleiding van de grondige evaluatie in het najaar 2013 een vervolgpiste uitwerken. Ik wil wel de resultaten daarvan afwachten.

Het opzet van het project ‘Groen Speelweefsel’ was dusdanig dat na afronding op basis van de beschikbare informatie op de website gemeenten zelfstandig aan het werk kunnen gaan. Er is voorlopig geen vervolgtraject omdat het wordt overgenomen door de lokale besturen. Er is wel afgesproken met de verschillende partners dat zij de visie en instrumenten verder uitdragen. Er is bijvoorbeeld een samenwerking met vzw Trage Wegen. Verder bekijken we ook via mijn administraties hoe we de kosten voor het onderhoud en actualiseren van de Interactieve Speelweefselkaart kunnen dragen, zodat gemeenten voldoende tijd krijgen om aan de slag te gaan. Dat is de stand van zaken.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Minister, ik dank u voor het antwoord. Zoals ik u begrijp en zoals ik had gelezen, is de kostprijs van de beide projecten niet echt aan de hoge kant, maar eerder aan de lage kant. Als ik het goed begrijp, gaat het vooral om begeleidingskosten. Een

punt dat ik heel belangrijk vind, is dat de thematiek echt levendig moet blijven en onder de aandacht moet blijven, ook van lokale besturen, jeugdverenigingen, studenten architectuur enzovoort.

Groen moet niet alleen kijkgroen zijn, maar dient ook om in te spelen. Dat is een visie die we voortdurend moeten stimuleren. Daarom moeten er projectoproepen blijven, dat is mijn standpunt. Dat stimuleert vernieuwing. Het zou jammer zijn mocht dit verdwijnen. Interessante projecten die niet alleen maatschappelijk maar ook qua interesse enorm leven bij de verenigingen, zoals u daarnet vertelde, moeten we blijven ondersteunen. Lokale besturen moeten we blijven ondersteunen vanuit Vlaanderen, want anders vrees ik ervoor dat het na enige tijd een lege doos zal zijn. Vandaar mijn vragen en mijn oproep om dit soort projecten te ondersteunen in de toekomst, zeker ook na 2014.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Marius Meremans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, en tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de oproep van de burgemeesters langs de Dender en Marke om dringend werk te maken van een oplossing voor de overstromingsproblemen
- 1935 (2012-2013)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Voorzitter, minister, collega's, de heer Van Overmeire en ik vonden het niet logisch om hier elk een vraag over te stellen, en daarom heeft de heer Van Overmeire, schepen en parlementslid uit Aalst, tegen me gezegd dat hij het volle vertrouwen heeft in de afvaardiging vanuit Dendermonde – een historisch feit.

De problematiek van de overstromingen ligt heel gevoelig in de Denderstreek. Dat moet ik u niet uitleggen; het is ook geen nieuws. Op de info- en ontmoetingsdag 'Overstromingen in het Denderbekken – 2,5 jaar later' hebben de burgemeesters van Herne, Galmaarden, Bever, Liedekerke, Roosdaal, Affligem, Ninove, Geraardsbergen, Denderleeuw, Aalst, Lebbeke en Dendermonde een oproep aan de Vlaamse Regering gelanceerd om dringend werk te maken van een oplossing voor de overstromingen, en meer bepaald van prioritaire maatregelen tegen de vaak overstromende Dender en Marke.

De burgemeesters vragen de volgende zaken. Ze vragen een gelijktijdige vernieuwing van de stuwen op de Dender tussen Geraardsbergen en Aalst, inspanningen om de intensiteit van de buffering van het water in het hele Denderbekken te verhogen, een betere coördinatie tussen alle Vlaamse waterloop- en waterwegbeheerders, een verbeterde afstemming tussen Wallonië en Vlaanderen, tijdelijke noodmaatregelen in afwachting van een definitieve oplossing, zoals de installatie van bypasses aan de sluizen, het gebruik van de sluispanden voor waterafvoer en een betere doorstroming van informatie naar de slachtoffers, een grotere transparantie inzake verzekeren en een meer geloofwaardige communicatie.

Naar aanleiding van de overstromingen in november 2010 heeft dit parlement op 7 juli 2011 een resolutie goedgekeurd betreffende het beheersen van wateroverlast in het kader van een integraal waterbeleid. Ik weet, minister, dat de regering daarvoor al inspanningen heeft geleverd. Ik weet ook dat de burgemeesters op hun terrein ook heel wat kunnen doen, ik ben de eerste om dat te beamen. Er zijn in dit parlement ook al twee gedachtewisselingen geweest over dit thema tussen de commissies die bevoegd zijn inzake waterbeheer – eentje ervan heb ik kunnen bijwonen – met leden van het Waals Parlement en het Brusselse Hoofdstedelijke

Parlement. Niettemin blijft het een heikel punt en blijft de ongerustheid wat sluimeren. Dat leeft ook heel sterk bij de burgervaders.

Minister, hoe reageert u op deze oproep van de burgemeesters langs de Dender en Marke? Wat is de stand van zaken betreffende de uitvoering van de maatregelen die in de resolutie werden voorgesteld? Waar werd reeds werk van gemaakt? Welke zaken moeten nog opgestart worden? In welke mate bent u al tegemoetgekomen aan de vragen van de burgemeesters? Bent u bereid om tijdelijke noodmaatregelen te nemen?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, mijnheer Meremans, het is fijn dat u het vandaag opneemt voor de Dender en voor Aalst, maar het verbaast me toch een beetje, want Dendermonde is net de enige gemeente die de brief niet mee ondertekend heeft, maar dit tussen haakjes.

Voorzitter, collega's, u weet dat ik op dit moment normaal in de commissie Welzijn zit, maar ik kom altijd eventjes snel naar hier gelopen als het gaat om zaken die me na aan het hart liggen, en dit is er een van.

Ik kreeg vorige week kennis van de agendering van deze vragen om uitleg in de commissie Leefmilieu. Staat u me toe dat ik daarover eerst iets zeg. U weet allen dat ik de problematiek van de wateroverlast in het Denderbekken al jarenlang van heel nabij opvolg. Ik heb daarover al tal van parlementaire vragen gesteld, gericht aan de bevoegde minister voor Waterwegen en Zeekanaal, namelijk aan minister Crevits. Telkens als ik tracht om deze vragen als vragen om uitleg in de commissie Openbare Werken geagendeerd te krijgen, krijg ik van de voorzitter daar nul op het rekest. Het is volgens hem een te lokale aangelegenheid, hoe dikwijls ik ook al heb gewezen op het feit dat de problematiek ruim het lokale en zelfs het regionale niveau overschrijdt, want de Dender houdt natuurlijk geen rekening met de gewestgrenzen.

Ik ben dan ook steeds genoodzaakt om mijn vragen om te vormen tot schriftelijke vragen en ze zo in te dienen, om dan vervolgens telkens een maand te moeten wachten op een antwoord. U zult dan ook mijn frustratie begrijpen toen ik moest vaststellen dat vragen over dezelfde problematiek hier probleemloos kunnen worden gesteld, hier in de commissie Leefmilieu. Ik besef dat dergelijke beslissingen natuurlijk toekomen aan de respectieve commissievoorzitters, maar als ik dan ook nog eens vaststel dat de vragen die hier gesteld worden, niet alleen betrekking hebben op het leefmilieu – wat je toch zou mogen verwachten in de commissie Leefmilieu –, maar ook duidelijk peilen naar infrastructuurwerken aan waterwegen, een bevoegdheid die valt onder Openbare Werken, dan breekt mijn klomp.

Permitteert u me dat ik zeg dat dit neerkomt op het werken met twee maten en gewichten, en dat ik voor schut wordt gezet als parlementslid. Ik kan alleen maar concluderen dat ik in het vervolg mijn vragen om uitleg, gericht tot minister Crevits, hier zal indienen, en dat ik er dan van mag uitgaan dat ik hier mijn antwoord zal krijgen, maar dan van minister Schauvliege.

Ten gronde sluit ik me aan bij de heer Meremans. De heer Van Overmeire heeft zijn vraag ingetrokken, en ik moet zeggen dat ik het toch wel merkwaardig vond dat twee leden van dezelfde fractie hier in feite dezelfde vragen kwamen stellen, maar aan twee ministers, maar goed.

De noodoproep van de burgemeesters ondersteun ik ten volle. Het is inderdaad tijd om in het Denderbekken een versnelling hoger te schakelen voor wat betreft de nodige infrastructuurwerken.

Ik heb twee weken geleden een antwoord gekregen op een schriftelijke vraag die goed schetst wat op korte en middellange termijn zal gebeuren in Geraardsbergen.

Ik begrijp daaruit dat men voor de winter nog in Overboelare kleine dijkjes wil aanleggen over een afstand van enkele honderden meters en dit als tijdelijke maatregel. Voor het nieuwe

stuwsluiscomplex in Geraardsbergen stelt men volgend jaar de werken te kunnen starten. Voor structurele dijkwerken in Overboelare wordt 2015 vooropgesteld. Dat geeft aan dat er enig perspectief is, ook al is het intussen tweeënhalf jaar na de zware overstromingen van de Dender en is er vooralsnog niets veranderd ter plaatse, niets. Dat leidt tot frustratie bij de omwonenden, en vandaar ook de kreet van de burgemeesters.

Ik wil één heel specifieke vraag formuleren aan minister Crevits. Ik dacht dat zij hier zou zijn, maar goed, ik neem aan dat u het antwoord zult kunnen geven, minister Schauvliege. De burgemeesters vragen in hun oproep om alle stuwen op de Dender, die trouwens dateren uit de jaren 1800, in één synchronische beweging te vernieuwen, omdat – nogal evident – één nieuwe stuw op zich het probleem niet oplost, maar enkel verschuift enkele kilometers verderop stroomafwaarts. Zij willen dus niet dat Vlaanderen er tien jaar over doet om al die stuwen en sluizen één na één te vernieuwen, maar willen een gelijktijdige aanpak en pleiten ervoor om de investeringsbudgetten van Waterwegen en Zeekanaal te heroriënteren om hieraan prioriteit te geven. Minister, hoe staat u daar tegenover?

De voorzitter: Mevrouw Van den Borght, ik moet me natuurlijk niet verantwoorden voor wat de voorzitter van de commissie Openbare Werken doet en waarom hij vragen al dan niet ontvankelijk verklaart. De twee vragen vandaag waren gericht aan beide ministers en minister Schauvliege is nog altijd coördinerend minister als het gaat over integraal waterbeleid. Daarnet hebben we het ontwerp van decreet ook besproken en erover gestemd. Dat is aan deze commissie toegewezen, ook al vallen een aantal bekkencoördinatoren die bevoegd zijn voor de bevaarbare waterwegen, onder de bevoegdheid van minister Crevits.

Ik heb de vraag op haar merites beoordeeld. We hebben ook al vragen geagendeerd over de overstromingsproblematiek van de Nete, ook een bevaarbare waterloop. Ik ga ervan uit dat minister Schauvliege als coördinerend minister namens beide ministers zal antwoorden en ik vond de vragen zinvol genoeg om ze op de agenda te zetten. Voortaan klaagt u beter in de commissie Openbare Werken over het feit dat er zo veel vragen onontvankelijk worden verklaard, want in die commissie loopt het inderdaad wat de spuigaten uit bij de strenge beoordeling van de initiatieven van de collega's.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, de noodoproep van de verschillende burgemeesters toont aan dat er heel wat lokale frustratie is, vooral over de timing van de werken. Het lijstje is daarnet afgelopen. Vooral het steeds uitstellen van deadlines voor de stuwen zorgt voor frustratie. Indertijd werd de belofte gemaakt om tegen eind 2012 de stuw in het centrum van Geraardsbergen te vervangen. Dat is niet gebeurd. De nieuwe deadline is: in de loop van 2014. Hoe komt het dat het zo'n grote vertraging oploopt?

Zoals mevrouw Van der Borght terecht stelt, is het zo dat, als één stuw niet naar behoren functioneert of onvoldoende water kan ontvangen, het hele systeem niet werkt. Het is een seriële aanpak. De deadline om de vijf stuwen te vervangen vandaag is 2018. Is die timing nog haalbaar?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Wij begrijpen allemaal heel goed dat we voor waterproblemen moeten zoeken naar de snelst mogelijke oplossing. We hebben er debatten over gevoerd. We weten dat de uitdagingen zeer groot zijn. We hebben ook al verschillende keren aangegeven dat er prioriteiten moeten worden bepaald om de middelen op de meest efficiënte manier in te zetten.

Ik ben wel een beetje verbaasd door de vragen nu, al moet er effectief een oplossing worden gezocht voor de burgers daar die gedupeerd zijn en voor de gemeenten die met de problemen zitten. Ik ben verbaasd omdat we samen een voorstel van resolutie hebben ingediend, waarvoor we samen een hele weg hebben afgelegd, om te zien op welke manier er stappen

voorwaarts kunnen worden gezet. Meer specifiek zijn er veertien dagen geleden nog besprekingen geweest over de conceptnota signaalgebieden. Als we weten hoeveel voeten het in de aarde heeft gehad om tot een conceptnota te komen, omdat alle verschillende beleidsdomeinen hun verantwoordelijkheid moeten nemen, met name ook Ruimtelijke Ordening, ben ik zeer verbaasd om deze vraag te horen. Ik hoop dat u dan even overtuigd bent, mijnheer Meremans, en binnen uw fractie mensen kunt overtuigen om ook de instrumenten van Ruimtelijke Ordening maximaal mee in te zetten.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Daar wil ik even op ingaan, want Open Vld heeft heel constructief meegewerkt aan de resolutie over de beheersing van het water. Vorige keer, bij de eerste bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid, heb ik duidelijk gezegd dat wij uiteraard staan achter wat in de resolutie staat. Maar als we nu een gelijkaardige regenval zouden hebben als op het moment waarop we het voorstel van resolutie hebben gemaakt, is er in de praktijk weinig verschil te merken. Ik heb dus een oproep gedaan naar concrete maatregelen. Wat mevrouw Van der Borght vraagt, ligt daar volledig mee in lijn en is de vraag naar concrete maatregelen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, aangezien de Vlaamse Regering één en ondeelbaar is, zal ik ook namens mijn collega minister Crevits antwoorden. Ik heb haar insteek ook gekregen.

Ik heb alle vragen opgelijst die de burgemeesters hebben gesteld. Ik zal proberen om op al die vragen een antwoord te geven. De vragen zijn ook niet nieuw, ze worden herhaald, en dat is misschien ook de reden waarom deze vragen niet direct worden aanvaard in de commissie Openbare Werken. Mijn collega Crevits heeft daar al een aantal keren een stand van zaken opgelijst, en de situatie is op zich niet veranderd. Dat is volgens mij de reden, collega, dat de vragen niet worden aanvaard. Maar ik wil me daar uiteraard niet in mengen, het parlement is wijs en volwassen genoeg om daarover te oordelen. Maar ik zal de antwoorden van mijn collega meenemen.

De eerste vraag gaat over de reactie op de oproep van de burgemeesters. Vorig jaar hebben we met de Vlaamse Regering al een beslissing genomen over een plan van aanpak om – op basis van de vragen – de wateroverlast in het Denderbekken aan te pakken. We hebben wijlen gouverneur Denys gevraagd om een globale aanpak uit te werken voor het Denderbekken, en om interbestuurlijk overleg te plegen met alle betrokken administraties en met de gemeentebesturen. Collega Meremans, vervolgens is op 25 mei 2012 op initiatief van mijn twee collega's, Philippe Muyters en Hilde Crevits, en mezelf de goedkeuring gegeven aan een globaal plan van aanpak. De Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) kreeg de opdracht om ook een strategische en integrale visie uit te werken.

De eerste specifieke vraag gaat over de gelijktijdige vernieuwing van de stuwen op de Dender tussen Geraardsbergen en Aalst. Mijn collega Crevits heeft het volgende geantwoord. Wat belangrijk is, is dat de sluizen op de Dender versneld worden aangepakt. De sluizen van Geraardsbergen en Aalst worden eerst aangepakt. De studie en het vergunningentraject voor de bouw van de stuwen te Aalst en Geraardsbergen zijn in uitvoering: de eerste fase is aanbesteed in 2012, de tweede fase in 2013. Na het doorlopen van alle procedures kan worden gestart met een effectieve aanpak op het terrein. De procedure voor de klepbalgstuwen van alle te vernieuwen Denderstuwen voor de gehele Dender zit ook in de eindfase van de onderhandelingsprocedure. Ook lopen er reeds studies voor de aanpak van de andere stuwen.

De studie voor de stuwen van Teralfene en Denderleeuw die moeten worden afgeschaft is gestart in september 2012. De stuwen van Pollare en Idegem volgen daarop. Er wordt dus van

afwaarts naar opwaarts gewerkt. Voor de aanpak van de stuwen op de Dender zit Vlaanderen nu op een niveau van 5 miljoen euro per jaar voor de Dender alleen.

Dan is er uw vraag naar de inspanningen om de intensiteit van de buffering van water in het gehele Denderbekken te verhogen. Het voorzien van voldoende afvoercapaciteit is de laatste stap in de drietrapsstrategie 'vasthouden, bergen en afvoeren' die ook door ons gehanteerd wordt in Vlaanderen in het beleid en ook door iedereen wordt gedeeld, ook door de CIW en de verscheidene waterwegbeheerders in Vlaanderen. Het Denderbellebroek in beheer van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal (W&Z) is een typevoorbeeld van deze drietrapsstrategie – ook dat is een antwoord van mijn collega Hilde Crevits. Het dient als buffer voor het Denderwater dat tijdens periodes van hoogtij niet onmiddellijk kan worden geloosd in de Zeeschelde. Dit gebufferde water wordt tijdens laagwaterperiodes vertraagd via de Dender naar de Zeeschelde afgevoerd. Maximaal inzetten op water vasthouden en bergen blijft van groot belang. De stuwen op de Dender vervullen vooral een rol naar afvoeren.

Hoe dan ook wordt er tijdens wasperiodes met de Service Public de Wallonië (SPW) afgesproken om het waterpeil op de Dender te verlagen zodat de Dender zelf fungeert als buffer. Met de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wordt er tijdens deze wasperiodes afgesproken om het waterniveau in het overstromingsbekken van de Marke maximaal te laten zakken. Deze manier van werken zit ingebakken in de operationele werking van de waterbeheerders.

Ook de Dendergemeenten spelen zelf een belangrijke rol in deze strategie, ook daar hebben we de strategie van vasthouden, bergen en afvoeren, door op lokaal niveau de nodige ingrepen te doen en deze te stimuleren bij de eigen burgers, bijvoorbeeld bij het afleveren van bouwvergunningen. Zo is het ook van belang om de risicozones zo goed mogelijk te vrijwaren van onaangepaste bebouwing.

Ook de VMM realiseerde voor het Denderbekken – en dan kom ik tot mijn eigen bevoegdheid – de voorbije jaren al heel wat waterbeheersingprojecten. Naast de reeds vroeger ingerichte gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG) op de Bellebeek, de Vondelbeek, de Molenbeek en de bovenloop van de Marke werden recent nog een aantal overstromingsgebieden in het stroomgebied van de Molenbeek-Zandbergen aangelegd. Het gaat over het GOG aan de Molenbeek-Zandbergen in Vloerzegem met een capaciteit van 300.000 kubieke meter en het GOG aan de Ophasseltbeek op de grens van Ophasselt en Lierde met een capaciteit van 65.000 kubieke meter. In totaal beheert de VMM nu meer dan 20 gecontroleerde overstromingsgebieden binnen het Denderbekken waarmee op momenten van hoogwater de waterpeilen in heel wat gebieden accuraat gestuurd en beheerst kunnen worden.

Ook andere door VMM gerealiseerde projecten op het terrein zorgen voor een bijdrage tot de waterbeheersing in het Denderbekken. De sedimentvangen zorgen ervoor dat beken minder gaan dichtslibben. Er werden sedimentvangen aangelegd op de Ophasseltbeek te Lierde, de Molenbeek te Erpe-Mere en de Vondelbeek te Dendermonde. Door de aansluiting van de Oude Marke werd het waterbergend vermogen in de vallei van de Oude Marke in Sint-Paulus bij Geraardsbergen hersteld waardoor 30 procent extra kan worden afgevoerd afwaarts Galmaarden.

In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 2012 over de opmaak van een 'Strategische visie Denderbekken met focus op de wateroverlast' loopt ook een studieopdracht. Deze studie zal de waterkwantiteitsdoelstellingen oppervlaktewater bepalen en zal ook insteek geven voor een afwegingskader bij het onderzoek naar de haalbaarheid van bijkomende overstromingsmaatregelen. U begrijpt dus dat er heel wat maatregelen worden genomen door de gewestelijke waterbeheerders W&Z en VMM die passen in een ruimer plan op Vlaams niveau. Dit gecoördineerd en geïntegreerd plan, dat maatregelen bevat ter vermindering van de mogelijke negatieve gevolgen van de overstromingen voor de

gezondheid van de mens, het milieu, het cultureel erfgoed en de economische bedrijvigheid, is het overstromingsrisicobeheerplan.

Er werd gevraagd naar een beter gecoördineerde aanpak. Via de CIW worden de inspanningen van alle overheden gebundeld en op elkaar afgestemd, binnen werkgroepen en door de organisatie van het bekkenbestuur. De gouverneur is voorzitter van het bekkenbestuur. Het decreet Integraal Waterbeleid bepaalt de opdrachten van dat bestuur. Met de goedkeuring vandaag van de decreetswijziging, die hopelijk later ook in de plenaire vergadering zal worden goedgekeurd, wordt een belangrijke stap gezet om deze besturen slagvaardiger te maken. Na de overstromingen van 2010 is er een algemeen actieplan tegen overstromingen opgesteld binnen de CIW, waarin ook alle waterbeheerders vermeld staan. Op ambtelijk en op operationeel niveau zijn er contacten en afspraken tussen al de diverse waterbeheerders. Waterwegen en Zeekanaal en de VMM zijn bovendien aan het overleggen over het toepassen van eenzelfde methodiek voor het opmaken van de overstromingsrisicobeheerplannen die conform de Europese richtlijn worden opgemaakt, ook voor de Dender. Op basis van dit plan zullen maatregelen worden genomen ter vermindering van wateroverlast. Die passen ook binnen de strategie van de drie P's: protectie, preventie en paraatheid.

Dan was er de vraag over de afstemming tussen Wallonië en Vlaanderen. De samenwerking tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is geformaliseerd in een samenwerkingsakkoord. Dat akkoord biedt niet alleen een formeel kader qua samenwerking, het geeft ook verplichtingen qua wederzijdse afstemming en bespreking. Bovendien plegen de Waalse waterwegbeheerder Service public de Wallonie en de Vlaamse waterwegbeheerder Waterwegen en Zeekanaal regelmatig bilateraal overleg over de Dender. Dat gebeurt in overlegcommissie 1 van het Intergewestelijk Overleg Waterwegen (IOW). Ook het Waterbouwkundig Laboratorium van Borgerhout en het laboratorium van Châtelet overleggen, in overlegcommissie 5. De andere commissies hebben betrekking op andere waterlopen, zoals de Maas of de as Antwerpen-Brussel-Charleroi. Naast dit formele overleg zijn er ook ambtelijke contacten tussen al deze diensten, en ook tussen bijvoorbeeld het Waterbouwkundig Laboratorium en de onderzoeksinstantie Université de Liège. Zo wordt er samengewerkt voor de opmaak van een geïntegreerd Dendermodel, dat ervoor moet zorgen dat de impact van de projecten op het andere landsgedeelte kan worden begroot. Ook de VMM heeft voor de overstromingsgevoeligheid van de Markevallei diverse overlegmomenten met de Waalse collega's georganiseerd. Zo werd informatie uitgewisseld over het totaalplan Marke, het waterbeheer in het Waalse deel van de Markevallei, de erosiebestrijding in het waterschap van de Marke en de impact van beschermingsmaatregelen tegen overstromingen vanuit de Dender te Deux-Acren.

Dan was er de vraag naar tijdelijke noodmaatregelen in afwachting van een definitieve oplossing. Waar mogelijk worden dergelijke maatregelen ook genomen. Zo doet Waterwegen en Zeekanaal, dat onder de bevoegdheid van minister Crevits valt, kleinere ingrepen, zoals de plaatsing van New Jerseys langs woonkernen langs de Dender. Recent werd ook een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning ingediend voor een tijdelijke verhoging van de Denderdijk te Overboelare.

Ik kom tot de vraag naar een betere doorstroming van informatie naar de slachtoffers. Voor de Dender heeft Waterwegen en Zeekanaal al diverse infomomenten georganiseerd, namelijk op 18 januari 2012 te Overboelare en op 1 februari en 10 september 2012 te Denderleeuw. Ook met de gemeentebesturen langs de Dender werd overleg gepleegd, op 15 juni 2011, 26 januari 2012 en 6 juni 2013. Bovendien staat Waterwegen en Zeekanaal open voor vragen van gemeentebesturen langs de Dender, en ook voor vragen van de bewoners van de Dendergemeenten. Ten slotte wordt er gewerkt aan een communicatieplan Dender, waardoor de communicatie proactiever en gestroomlijnder zal verlopen. Het is belangrijk dat de burgemeesters van de betrokken gemeenten ook de kans geven aan een open en eerlijke communicatie. De ambtenaren van Waterwegen en Zeekanaal en de VMM zijn experts wat hun ambtsgebied en het beheer van dat gebied betreft. U mag er dus van op aan dat de

informatie die zij geven, de correcte informatie is. Ik betreur dan ook te moeten vaststellen dat bepaalde informatie blijvend in vraag wordt gesteld. Een dergelijke houding bemoeilijkt natuurlijk ook soms de vlotte samenwerking.

Met de noodzaak en de effectiviteit van het creëren van bijkomende gecontroleerde overstromingsgebieden langs de Dender wordt rekening gehouden in de lopende studies van Waterwegen en Zeekanaal en de VMM. De Vlaamse waterbeheerders in het gebied – Waterwegen en Zeekanaal en de VMM – hebben besloten hun krachten te bundelen om een strategische visie uit te werken, die gebaseerd is op een wetenschappelijke onderbouwing. Zo wordt voor de Dender een algemene overstromingsrisicoanalyse opgesteld. Alle informatie wordt gebundeld en modelmatig verwerkt om de impact van mogelijke keuzes te evalueren, zodat een onderbouwde besluitvorming aansluitend mogelijk wordt. Waterwegen en Zeekanaal en de VMM werken op dit moment aan een samenwerkingsovereenkomst, die in de loop van 2013 moet leiden tot het uitwerken van een concreet bestek. Vanaf het ogenblik dat het technische aspect van de opmaak van een overstromingsrisicobeheerplan voor de Dender is bepaald, zullen ook de overige betrokken partijen, namelijk Ruimtelijke Ordening, de Dendergemeenten en de provincies, in een vroeg stadium bij de opmaak van deze totaalaanpak worden betrokken, via een stuurgroep.

Specifiek voor de Markevallei bestudeerde de VMM intussen via modelleringsstudies al enkele kleinere oplossingen voor de aanpak van wateroverlast in dit gebied. Veel van die oplossingen zouden echter onvoldoende bescherming bieden voor een uitzonderlijke storm zoals die van november 2010. Daarom heeft de VMM gekozen voor een totaalaanpak met een maximale reductie van de risico's. De totaalaanpak komt voort uit de studie en de afweging van elf afzonderlijke scenario's, gaande van buffering op de hoofdwaterloop en de zijlopen tot lokale ingrepen en dijkbeschermingen. Na de overstromingen van 2010 werden diverse scenarioanalyses doorgerekend, waarna in 2011 een totaalplan voor de Marke is opgesteld, dat in de loop van 2012 verder werd uitgewerkt. Daarbij is er ook sprake geweest van overlegmomenten en hoorzittingen.

De eerste prioriteit van dit totaalplan is het plaatselijk indijken van de woonkernen van Galmaarden en Herne. Daarnaast wordt ook voorzien in de aanleg van drie gecontroleerde overstromingsgebieden op de hoofdloop van de Marke en de uitbreiding van een bestaand gecontroleerd overstromingsgebied. Uit de scenario's komt naar voren dat het bufferen van de hoofdwaterloop absoluut noodzakelijk is om de overstromingspeilen significant te doen dalen. Een vertraagde afvoer vanuit de zijwaterlopen blijft dus belangrijk, maar gecontroleerde overstromingsgebieden zijn pas effectief na berging op de hoofdwaterloop.

Tot slot zullen ook vismigratielopen aangelegd worden en zal worden onderzocht hoe de afwatering in het afwaartse deel van Galmaarden kan worden geoptimaliseerd. Daarvoor is een overheidsopdracht uitgeschreven die begin juli 2013 wordt geopend om een studiebureau aan te stellen.

Er is dus al heel wat werk verricht. Het is fout te doen alsof er geen coördinatie is en te beweren dat er niets is gebeurd. Het is ons menens.

Op de vragen over de stand van zaken in verband met de uitvoering van de resolutie heb ik al een aantal keren geantwoord. Voor mijn part kan dit elke week worden geagendeerd. Het staat ook in de beleidsbrief. Er staat ook telkens opgelijst wat de uitvoering is van de resolutie. Indien u dat wenst, kan ik dit een volgende keer nog eens volledig in detail overlopen, maar we hebben dat dit jaar al een aantal keren gedaan.

De voorzitter: Het gaat hier om een going proces. We hebben de conceptnota signaalgebieden hier twee weken geleden nog besproken. Ik stel voor dat we in het najaar nog eens een voortgangsrapportage houden over die resolutie zelf. We weten ook dat de CIW elk jaar een voortgangsrapportage en een opvolgingsrapport maakt van het actieplan overstromingen. Dat is een goede aanleiding om in oktober nog eens met de verenigde

commissies samen die opvolging te doen, net zoals we dat vorig jaar in oktober hebben gedaan. En dan moet u niet herhalen wat u hier ook twee weken geleden in het kader van de bespreking van de conceptnota signaalgebieden hebt verteld.

Mijnheer Meremans, als het goed is voor u, stel ik voor om dat onderdeel van uw vraag te verhuizen naar het najaar en u nu te beperken tot de Dender en de Marke.

De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreide antwoord. Ik weet dat de Vlaamse Regering daarmee bezig is en dat er heel wat gebeurt. Daar ben ik van overtuigd.

Als ik het goed heb begrepen, worden de stuwen op de Dender en de sluizen versneld aangepakt. Er is een studie in uitvoering waar u eigenlijk moet op wachten. Vraag is wanneer die klaar zal zijn. Hebt u daar enig zicht op? Gaat het dan inderdaad over 2018? Er wordt jaarlijks 5 miljoen euro voor uitgetrokken.

De burgemeesters weten ook wel dat er heel wat gebeurt, maar zij houden de vinger aan de pols. Zij worden immers geconfronteerd met de overlast en willen dan ook weten wanneer de plannen worden uitgevoerd.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zal het nog eens heel uitvoerig nalezen en het naast de antwoorden leggen die er al zijn gekomen op de talrijke schriftelijke vragen over dit onderwerp.

Ik had mijn vraag eerst gesteld aan de voorzitter van de commissie Openbare Werken. De aanleiding van mijn vraag is een artikel dat is verschenen in een krant op maandag 8 april. Daarin stond: “Wallonië maakt werk van dijken. Om het wassende water van de Dender tegen te houden is men nu begonnen met de aanleg van dijken langs de Dender. Vanaf Lessines heeft met stroomafwaarts naast het jaagpad dijken aangelegd. Het gaat om opeengestapelde steenblokken die men in de nabije steengroeve heeft bovengehaald. Lessines maakt dus werk van de wijken, maar schrapt wellicht het geplande opvangbekken in Deux-Acren.”

Als Wallonië sneller in actie komt dan Vlaanderen maar met de mededeling dat de aanleg van het geplande opvangbekken zou worden geschrapt, dan is dat een alarmerend signaal. De aanleg van die dijken zorgt er uiteraard voor dat het water veel minder weg kan. De geplande compensatie voor die verloren waterberging, zijnde de aanleg van een ander waterbekken komt er echter niet. Het vele water zal dus uiteraard sneller stroomafwaarts richting Vlaanderen zijn weg moeten zoeken en voor meer overlast zorgen. In Geraardsbergen zag men de bui dan ook hangen.

Ik wil nog even herinneren aan de overstroming in 2010. We hebben daarover een plenair debat gehad en nadien beslist een verenigde commissie op te richten die heel goed werk heeft geleverd met heel wat nuttige hoorzittingen en een uitgebreide resolutie die over de grenzen van minderheid en meerderheid tot stand is gekomen. We hebben ook al met verschillende parlementen samen gezeten op initiatief en onder het voorzitterschap van de heer Martens. Dat is allemaal nuttig, maar de uitvoering loopt steeds meer vertraging op. Als u mijn schriftelijke vragen nog eens bekijkt, zult u zien dat er telkens een reden te vinden is waarom de uitvoering opnieuw met een jaar wordt verschoven.

Momenteel is er geen probleem, maar als er nog eens een overstroming is, zal het kot te klein zijn. En dat wil ik opnieuw aankaarten. Als er iets gebeurt, dan schieten we in paniek en vliegen we daar allemaal op. Men komt tot rust en men wordt gepaaid met uitvoerige antwoorden, maar de uitvoering laat op zich wachten. De vraag van de burgemeesters en mijn vraag zijn heel duidelijk. De burgemeesters willen een gelijktijdige aanpak en pleiten ervoor

de investeringsbudgetten van Waterwegen en Zeekanaal te heroriënteren. Mijn vraag is hoe u daartegenover staat.

Ik weet dat het een beslissing is die moet worden genomen. Minister, ik vraag uitdrukkelijk: bent u bereid om de besprekingen met Waterwegen en Zeekanaal aan te gaan? Dat heeft daarvoor immers het budget. Ik weet dat W&Z soms zeer eigenaardige prioriteiten legt, waarbij men veel vragen kan stellen over het prioritair zijn. Minister, als u geen voorbeelden kent, kan ik u er een paar geven. Ik vind het heel erg voor al deze mensen die al meerdere keren waterschade hebben geleden. Wij stellen iedere keer een vraag en krijgen een zeer lang antwoord, en alles wordt weer een jaartje opgeschoven. Nogmaals, bent u bereid om met W&Z de discussie aan te gaan om budgetten te heroriënteren en al deze stuwen in één ruk aan te pakken?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, zoals mijn collega al zei, is de vrees van veel gemeenten op Vlaams grondgebied dat, vanwege de versnelde uitvoering van maatregelen in Wallonië en vanwege vertraging in Vlaanderen, er wel eens extra overlast kan zijn als er een situatie komt zoals de wateroverlast in november 2010.

Minister, tenzij ik het heb gemist in uw omstandig antwoord, heb ik geen antwoord op mijn vragen gehoord. De oorspronkelijke deadline voor het stuwen in Geraardsbergen werd verplaatst naar 2014. Wat is daar de reden voor? Oorspronkelijk was er gepland om vijf stuwen uit te voeren tegen 2018. Wordt die deadline nog altijd aangehouden of wordt ze ook opgeschoven?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Van der Borght, ik heb al uw schriftelijke vragen aan minister Crevits bij. U verwijst naar Deux-Acren, maar ik kan alleen maar vaststellen dat u op alles een antwoord hebt gekregen. Ik probeer niet te antwoorden in naam van mijn collega, want alle bijvragen gaan daarover.

Ik heb heel uitdrukkelijk op uw bijkomende vragen over de stuw op de Dender geantwoord. Mijn collega zegt dat alles wordt gedaan om die versneld aan te pakken. Het is het antwoord van mijn collega Hilde Crevits. De sluizen van Geraardsbergen en Aalst worden eerst aangepakt. Wat is de stand van zaken? De studies en het vergunningentraject zijn bezig. Het is aanbesteed in 2012 en een tweede fase wordt aanbesteed in 2013. Men moet een aantal procedures doorlopen, en dat is de reden waarom het er vandaag nog niet is. De exacte timing staat in het antwoord dat ik van minister Crevits ontvangen heb. Nogmaals, er staat heel uitdrukkelijk dat men het versneld wil aanpakken.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Minister, ik dank u voor uw antwoorden. We zullen het blijven opvolgen. Je moet de oproep van de burgemeesters zien als een signaal. De administratie en de minister hebben hun verantwoordelijkheid, maar de burgemeesters hebben die ook. Zij kunnen zelf ook maatregelen nemen in hun eigen gemeenten en steden en dat wordt soms wel eens vergeten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over Uplace en het brownfieldconvenant - 1971 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over Uplace. Persoonlijk ben ik betrokken partij omdat ik schepen ben in de gemeente Zaventem en ook regioparlementslid uit de regio Vilvoorde-Machelen-Zaventem. Ik steek niet onder stoelen of banken dat ik een voorstander van Uplace ben. Niet iedereen in mijn partij deelt mijn mening.

Op het terrein waar Uplace zou komen, is de brownfieldsanering klaar. Het heeft een aantal jaren geduurd. Een brownfield staat voor een oud en vervallen industrieterrein dat eerst moet worden gesaneerd eer er een nieuwe activiteit op wordt toegelaten. Het brownfieldconvenant is afgesloten in de loop van 2009 door Kris Peeters, Dirk Van Mechelen, Patricia Ceysens, Kathleen Van Brempt en Hilde Crevits. Het brownfieldconvenant is ruimer dan alleen het terrein. Het houdt ook een aantal juridisch-administratieve consequenties in. Zo voert het decreet een eenloketfunctie in voor aanvragen voor goedkeuringen, machtigingen, vergunningen en steunmaatregelen. In het kader van het brownfieldconvenant ontstaat er een uniek loket, dat toch ook wel een engagement inhoudt: als men een brownfieldconvenant heeft ondertekend en helpt realiseren, heeft de overheid ook een aantal verplichtingen.

Het brownfieldconvenant is gemaakt om een terrein te saneren voor een belangrijk project dat een kostenplaatje van 600 miljoen euro heeft. Het zou gaan om belevingswinkels, kantoren enzovoort. Iedereen weet wat dit project betekent. Er zijn ook overeenkomsten gemaakt met de gemeenten en de Vlaamse overheid inzake mobiliteit. Ik heb al die stukken nog eens gelezen. Het is een unieke kans om een vervuild perceel een innovatieve ervaringsbestemming te geven, waar winkelen, ontspannen en werken mogelijk is. Men spreekt ook over 3000 arbeidsplaatsen voor de regio.

Ik was nog minister van Economie in de jaren 90, toen Renault gesloten werd en wij op zoek waren naar nieuwe investeringen. Net zoals bij Ford in Limburg, was er ook in de streek van Vilvoorde een taskforce, waar ik deel van uitmaakte. De onderwerpen die ter sprake kwamen, waren onder andere: hoe kunnen we de terreinen gebruiken, hoe kunnen we nieuwe dingen realiseren, hoe kunnen we werkgelegenheid realiseren? Jean-Luc Dehaene was toen nog eerste minister en nadien burgemeester van Vilvoorde. Het brownfieldconvenant is in die geest mee opgezet door heel wat topambtenaren van de administratie.

Voorzitter, u hebt zelf een suggestie gedaan. De milieuvergunning is geschorst sinds eind vorig jaar. Er waren discussies over dat brownfieldconvenant. "Minister Schauvliege kon niets anders doen dan een milieuvergunning afleveren omdat de regering zich gebonden had met het brownfieldconvenant." Of nog: "De regering-Peeters II is met handen en voeten gebonden aan het brownfieldconvenant dat Peeters I heeft gesloten." Enzovoort. Minister, de sanering is gerealiseerd en men is begonnen met de infrastructuurwerken. Het brownfieldconvenant is wat meer dan alleen het saneren van terreinen. Er zijn ook andere engagementen genomen. Ik denk dat het 'point of no return' bereikt is. We moeten niet vooruitlopen op wat de Raad van State zal beslissen over de milieuvergunnning, maar de overheid moet in elk geval haar engagementen nakomen. Dat is mijn vraag.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, collega's, het inhoudelijke debat moeten we niet meer voeren. Dat hebben we al regelmatig gedaan in dit parlement.

Het debat over de betekenis en de draagwijdte van dat brownfieldconvenant hebben we ook al een paar keer gevoerd. Aan de ene kant is het een contract tussen verschillende partijen, inclusief Uplace en de Vlaamse Regering. Een contract houdt een aantal verbintenissen in. Aan de andere kant is er de discretionaire bevoegdheid van de overheid. De overheid moet dit ook onafhankelijk beoordelen. Ik heb ook duidelijk gesteld dat er in het brownfieldconvenant een aantal dingen waren geslopen die er niet in thuishoren, zoals de fameuze overmachtsclausule – u welbekend, minister. Daarin werd ik ondersteund door een aantal milieujuristen, die daar publieke uitspraken over hadden gedaan.

Intussen zijn we weer heel wat later. Bij mijn weten is er nog geen uitspraak ten gronde van de Raad van State. De milieuvergunning die u in beroep hebt afgeleverd, werd geschorst. Minister, iedereen verwachtte dat die vergunning enkele maanden nadien vernietigd zou zijn en dat het dossier uiteindelijk opnieuw op uw bureau zou terechtkomen. De opmerkingen van de Raad van State gingen over vergunningen, onzekerheid rond infrastructuurwerken in de buurt. Zodra aan de voorwaarden wordt voldaan en er meer duidelijkheid is, denk ik dat argument grotendeels vervalt en dat u de vergunning opnieuw zult afleveren. Dat is in elk geval mijn verwachting. Op basis daarvan vraag ik u naar de stand van zaken in verband met de stedenbouwkundige vergunningen voor de mobiliteitswerken, de infrastructuurwerken, de fameuze ontsluiting waarvan de Raad van State zegt dat je, zolang je het niet kunt garanderen, ook geen milieuvergunning kunt toekennen aan een bedrijf. Minister, wat is de stand van zaken in verband met de vergunningen voor de infrastructuurwerken?

De heer Van Rompuy stelt vragen over de juridische gevolgen wanneer een van de partijen van het brownfieldconvenant zich niet aan de afspraken houdt. Ik vind dat een terechte vraag. Er staan ook een aantal deadlines in het brownfieldconvenant. Wat gebeurt er indien we die deadlines niet halen? In het aangepaste brownfieldconvenant werd gesteld dat de bijdrage die Uplace zou leveren, contractueel vervalt indien de vergunning niet wordt afgeleverd voor 31 december 2012. Het is een beetje dubbel. U hebt de vergunning wel voor die deadline afgegeven, maar intussen werd die vergunning geschorst. Wat is daar de juridische impact van? De datum van 31 augustus 2015 werd in het brownfieldconvenant ook uitdrukkelijk als deadline vooropgesteld voor het afwerken van de werken. Wat zijn de juridische gevolgen indien we die deadline niet halen? We zijn nu halverwege 2013. De vergunningen voor die infrastructuurwerken moeten nog worden ingediend. Het lijkt mij sterk dat dat allemaal in kannen en kruiken, uitgewerkt en ontsloten is tegen augustus 2015. Stel dat we die deadline inderdaad niet halen, wat zijn daar dan de juridische gevolgen van?

Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, voor alle duidelijkheid: het brownfieldconvenant is een overeenkomst naar burgerlijk recht. Dat impliceert dat alle principes die daarin zijn opgenomen, onder de principes van het Burgerlijk Wetboek vallen. Dat is de algemene regeling die daarin staat.

We moeten een onderscheid maken naargelang de aard van de verbintenis in een convenant. Er zijn twee soorten. De overgrote meerderheid van de verbintenissen zijn inspanningsverbintenissen waarbij betrokkenen er zich toe verbinden om zich in te spannen om een of meerdere verbintenissen na te komen. De andere categorie zijn de resultaatsverbintenissen waarbij de betrokkenen een bepaald resultaat moeten bereiken. Als ze dat niet doen, kunnen ze aansprakelijk worden gesteld.

Als vastgesteld wordt dat niet voldaan is aan een contractuele verbintenis zal in de eerste plaats gekeken worden naar de oorzaak daarvan. Is het omdat een bepaalde partij doelbewust zijn verbintenis niet is nagekomen? Of zijn er gegronde redenen waarom dat niet gelukt is? Mogelijk is er overmacht aanwezig, waardoor de verbintenis buiten elke wil van de betrokken partij niet kon worden gerealiseerd.

Ook moet worden gekeken naar de inspanningen van de betrokken partij om de verbintenis na te komen. Heeft die partij zorgvuldig gehandeld in het kader van het convenant? Dat is algemene rechtspraak op basis van het Burgerlijk Wetboek. Al deze vragen moeten mee in overweging worden genomen bij de eventuele beoordeling van de gevolgen wanneer een bepaald engagement niet is nagekomen. Het is duidelijk dat de concrete feiten van het dossier daarin een heel belangrijke rol zullen spelen. Het is onmogelijk om op voorhand zwart op wit vast te stellen wat het resultaat zal zijn en wat de aansprakelijkheid zal inhouden.

Op die concrete situaties kan ik niet ingaan. Op dit moment zijn er geen claims. De situatie kan nog veranderen. Het zal ervan afhangen. Er zal op het moment zelf geoordeeld moeten worden.

Mijnheer Sanctorum, u vraagt naar een stand van zaken van de stedenbouwkundige vergunningen voor het uitvoeren van infrastructuurwerken. U begrijpt dat beide niet tot mijn bevoegdheid behoren en dat ik daar niet kan op antwoorden.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Minister, ik blijf een beetje op mijn honger zitten. Maar ik veronderstel dat u op dit moment niets anders kunt zeggen. Ik hoop dat er klaarheid komt in dit dossier. Ik hoop dat Vlaanderen in staat is om zo'n project te realiseren.

Er zijn 101 mogelijkheden, mijnheer Sanctorum, om dat soort projecten te kelderen, zoals er 101 mogelijkheden zijn om het stadion op de site van parking C te kelderen, zoals er 101 redenen zijn om de noord-zuidverbinding te kelderen, 101 redenen om de Oosterweelverbinding te kelderen. Er zijn honderden redenen waarom we in Vlaanderen niet in staat zijn om dat soort projecten te realiseren. Dan moeten we ook niet verwonderd zijn dat er geen investeringen meer gebeuren.

De minister is duidelijk geweest: er zijn engagementen en inspanningsverbintenissen. Je moet ook rekening houden met andere rechtsinstanties, die sommige zaken kunnen beletten. Als de overheid het maximum tracht te doen voor bodemsanering en mobiliteit – de bouwvergunning is ook al gegeven – dan hoop ik dat het Uplaceproject kans maakt, maar de minister kan niet forceren wat niet kan.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, u maakt zelf een opsomming van inspannings- en resultaatsverbintenissen. Dat is net het probleem met die overmachtsclausule. Het niet afleveren van een vergunning werd er aangebracht als geen geldige reden van overmacht. Daarmee creëer je natuurlijk ten minste de sfeer dat het allemaal al contractueel is bepaald, ook als het gaat over de inhoud van een vergunning. Dat is een technische bemerking.

Wat de juridische risico's betreft: als de heer Van Rompuy zo'n vraag stelt, dan hou ik me altijd vast aan de tafel. Ik denk dan dat er iets moet gisten en dat het in het parlement naar boven moet komen. Geen kritiek, hoor, mijnheer Van Rompuy. We hebben dat gezien bij de uitbreiding van de ring rond Brussel. U stelt een vraag en minister Crevits reageert meteen met een persbericht. Dus ik dacht dat er iets nieuws zou worden gecommuniceerd, maar blijkbaar is dat niet gebeurd, want de minister zegt dat ze niet kan antwoorden. En u zegt dat u op uw honger blijft zitten. Ik had dat eerlijk gezegd niet verwacht.

Minister, u kent de adviezen van de Inspectie van Financiën. U zei dat u nog niet kunt zeggen wat de eventuele juridische gevolgen zijn, want er is nog geen schadeclaim. Dat was nu net de kritiek van de Inspectie van Financiën, namelijk dat er heel wat juridische onzekerheid bestaat over het brownfieldconvenant van Uplace. Er werd onvoldoende ingeschat wat mogelijke schadeclaims zouden zijn. Eigenlijk bevestigt u dat hier. U zegt: "We weten het vandaag niet. Als een schadeclaim wordt ingediend, zal er meer duidelijkheid worden verschaft." Dat is natuurlijk wel een zwakte van het hele dossier.

Wat de stedenbouwkundige vergunningen van de infrastructuurwerken betreft: het klopt dat u niet de rechtstreeks bevoegde minister bent. Aan de andere kant bent u wel bevoegd voor de milieuvergunning, en die staat of valt met de stedenbouwkundige vergunningen van de infrastructuurwerken. Ik had verwacht dat u wel die informatie zou kunnen verschaffen. Misschien kan ik dat samen met de heer Van Rompuy als schriftelijke vraag indienen. Misschien geraak ik zo gemakkelijk aan die informatie.

De voorzitter: Minister Joke Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, u leest het brownfieldconvenant graag heel selectief. Er is een heel belangrijk artikel in dit brownfieldconvenant waar ik even wil bij stilstaan, dat is artikel 4. Daarin staat heel uitdrukkelijk: “De in de convenant opgenomen verbintenissen impliceren geenszins dat toepasselijke wetten en reglementen niet zullen worden toegepast. Deze verbintenissen kunnen derhalve op geen enkele wijze afbreuk doen aan de opdracht van de Vlaamse Regering om bij de behandeling van de aanvragen tot goedkeuring, machtiging en vergunningen de geldende wettelijke en decretale regels toe te passen en de geijkte procedures te doorlopen.”

Dat staat er uitdrukkelijk in. Het is dus heel belangrijk. U verwijst alleen naar de bepalingen waar u zich blijkbaar goed bij voelt. Maar dit is een belangrijke bepaling waarin staat dat de overheid zich niet heeft vastgezet en decreten naast zich neer moet leggen of verbonden is door allerlei andere zaken. Het is belangrijk dat het er zo in staat.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■